

« բովանդակ ձեր կեանքով, խօսքով գոր-
« ծով և երախտագէտ ընթացքով՝ թէ ստու-
« գապէս արժանաւոր որդիներն էք մեծն
« Միսիթարի և Սամուէլ Մուրատի:

« Հայրական քաջալերի խօսքս կ'ուղ-
« ղեմ նաեւ Վարժարանի Տիեզութեան
« վաստակաւոր Հայրերուն, բոլոր սրտով
« խնդակցելով ձեռք բերուած գեղեցիկ
« յաջողութեանց համար, կը մաղթեմ որ
« իրենց աշխատութիւնը և ճիզերը միշտ
« պտղաբերին, ծլին, ծաղկին անկորնչելի
« հունձքերով, ի վարձատրութիւն իրենց

« շըայլած սիրոյն և տքնաջան զոհողու-
« թեանց :
« Ամենախորին շնորհակալութիւններ
« նաեւ ձեզի, ազնիւ հանդիսականներ, որ
« ձեր ներկայութեամբ և սիրալիր զգա-
« ցումներով քաջալերած էք և կը քաջա-
« լերէք միշտ մեր դաստիարակութեան
« նուիրական գործը :
« Դպրոցական այս նոր դարաշրջանը
« զոր սկսանք, թող նոր արշալոյներու,
« նորանոր նուաճումներու ասպարէզն ըւ-
« լայ և ազգային ազատազրութեան ուղին » :

ԵՐԵՎԱՆ ՄԲ

ՄՈՒՐԱՏ - ՌԱ.ՓԱ.ՅԵԼԵԱՆ ՎՐՃՐՆ. ~ ՎԵՆԵՏԻԿ

Յունիս 24ին կը փակուէր վարժարա-
նիս դպրոցական տարեշրջանը Յիէփոլեան
չքնաղ դահլճին մէջ՝ երգերու և բանախօ-
սութեանց սրտազեղ արտայայտութեամբ,
մտերիմ և տաք մթնոլորտի մէջ:

Մնացող ընկերներուն կողմէն երթաբ
բարեաւի գեղեցիկ խօսքեր ուղեց աւար-
տողներուն՝ Մանուկ Եթմէքճեան՝ իտալե-
սէն լեզուով։

Հանդէսին կը նախագահէր Ուխտիս
Ընդհանրական Աթոռակալ Վ. Հ. Ղեւոնդ
Վ. Տայքան:

Խմբերգներու և երաժշտական սույնէ
ներու միջանկեալ պահերուն՝ Մերուժան
Պահչէճեան հայերէն լեզուով, Խաչիկ Տա-

յուց իրենց բարձը կոչումը Հայ հասարակական կեանքին մէջ, ուր պիտի մըտնէին այլեւս ոչ լոկ անհատներ, այլ իրեւ Միսիթարեան աշակերտներ, կատարելու այն մեծ գերը՝ որուն կ'ակնկալէ զիրենք կըրթող վարժարանը և ամբողջ Հայ ազգը։
Ուսումնապիտ Հայրը ծափահարութեանց մէջ թուեց մի առ մի եօթը Մըջանաւարտ պսակաւորներու անունները՝ որոնց խորին հըճուանքով և գոհունակութեամբ ընդունեցան հեղինակաւոր անձնաւորու-

ՏԵՍԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆ ԵՒ ԿՈՐ ՀՐՁԱՆԱԿԱՐՏՆԵՐ ՄՈՒՐԱՏ-ՌԱԳԱՅԵԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Ա. Կարզ, ձախէն աշխ. ՀՄԱՍՏԵՎԱԿԻ պետքածակիութ. — Հ. ԳԱՐԵԳԻՆ վ. ԼԱԶԱՐԵՎԱՆ, ԺԿՈՒՅՑ. — Հ. ՄԵՍՐՈՋ

Բ. Կարգ. Ժամկեն աջ.	ՏԱՄԱՏԵԱՆՆ ԽԱՉԻԿ	ՃՄԵԱԼ ի	ՔՐՈՒԹԱՑԳԱ	1919	ՄՈՒՏՔ ի ՎՐԴ.	1932
ՊԱՀԶԵԾԵԱՆՆ ՄԵՐՈՒԺԱՆ	»	»	ՏԱՐՍՈՒ	1918	»	1933
ՊՈՏԻԿԵԱՆՆ ՅԱԿՈԲ	»	»	ՑՈՒՐԱՋՇՈ	1919	»	1931
ՊԱՖԱՍԵԵԱՆՆ ԳՐԻԳՈՐ	»	»	ՕՄԵԱՍՍ	1916	»	1933
ՍՈՂՈՑԵԱՆՆ ԵԴՈՒՄՐԴ	»	»	ՊԱՐՈՒԷՋՊՈՎՈ	1918	»	1930
ԿԻՐԱԿԱՆՈՍԵԱՆՆ ՎԻԿՏՈՐ	»	»	ԹԻՖԼԻՍ	1919	»	1931
ՄԻՀՈՎՈՎԱՆՆ ՔԱՅԼՈՅ	»	»	ԳԱԲԻՐԵ	1916	»	1933

մրցանակներ դրկած էին՝ վենետիկոյ ֆրան-
սական Հիւպատոսոն և հտալական «Տանգէ
Ալիկիերի» ընկերութիւնը և Մուրատ-
Ռափ. Նախկին Աշակերտաց Միութիւնը
իր նուէրը (գրանի ժամացոյց) հայերէն
լեզուի և գրականութեան յառաջադէմ սա-
նին՝ ԱՌԱՆ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆ :

Մրցանակներ ստացան իրենց ընդհաւնուր յառաջադիմութեան համար մէն մի գասարանի առաջին երեքները.

Ե. ԴԱՍԵՆ. - Ա. ՅՈՎԱՔԻԿ Աշրաֆեամ - Առան Գալ-
պարեամ.

Բ. զրիգոր ԿԵՐՎԵԼԻԱՆ.

Գ. Յակոբ Քերոբեան

Դ. ԴԱՍՏԵՆ. - Ա. Մանուկ Էթմէքնեան.

Բ. Հուղուիկ Կիրակոսեան.

ՆԱԽԱԳՈՒՏՐԱՎԱՏԿԱՆ ԴԱՍԵՐԵՆ.

Եղուարդ դաւիթեամ, Սուրէն Յակոբեամ, Վահ-
նէ Եայլայեամ եւմ.

Հանդէսը համեմուած էր երաժշտական կտորներով և աշակերտներու խմբերգներով։ Հայ ու Փաշական քայլերգներէն ու խմբերգներէն յետոյ ջութակի, թաւջութակի և ղաշնամուրի համերգը լսեցուց Bossiէն, Veraciniէն և Sammartiniէն երկու Sonata-ներ և Dialogօ մը։

Հուսկ դարձեալ իսմբերգնել «Ծիրանի

ԱՐԺԱՐԱՆԻՆ

Փակման խօսքն ըրաւ ջերմ զգացումնեւ

բող Աւուցչական սարսարս սերպայացուց
ցիչը՝ Գեր. Տէ լուքա, Նմանցնելով շրջա-
նաւարտները Տանդէի Աստուածային կա-
տակերգութեան մէջ նկարագրուած եօթը
ջահերուն, որոնք պատրաստուած էին լու-
սաւորելու ազգային կեանքը իր զանազան
խաւերուն մէջ: Եեշտեց յարգելի Ուսուց-
չապետը թէ ի՞նչչպէս պէտք էին անվեհեր
կանզնիլ աշխարհի խոչընդոտներուն դէմ՝
կրօնքի և Ազգի մաքուր և կենսատու գաղա-
փարականներով:

Գեղեցիկ հանդէսը կ'աւարտէր այն հոգեկան քաղցր տպաւութեամբ՝ որ սովոր է թողուլ կրթական տան մը հունձքի յուսալից վայրկեանը. և մինչ հիւրեւը գոհունակ՝ ջերմ ուրախակցութեամբ կը մեկնէին, մտերիմ շրջանակի մէջ յաւելուած հանդէս մը տեղի կ'ունենար Ուսուցիչներու, Բարեկամներու և շրջանաւարտ Սաներու ընտանիքներուն՝ որոնց ամենուն վարժարանին յարգելի Տեսչութիւնը ազնիւ պատուասիրութիւն մը կ'ընէր, որ կը պսակուէր Վարժարանին յառաջադիմութեան և Հայ ազգին ազատութեան ուղարկութեան մասմէան օնկոով։

JURIS.

ՄԻՒԹՅԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ - ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻԱ

թերեւս « Բազմավէպ »ի ընթերցողներէն քիչէն քիչէրը միայն տեղեակ ըլլան կըրթական այս նոր հաստատութեան՝ որուն ձեռնարկեց Միխթարեան Ուխտս անցեալ տարի՝ Մուրատ - Ռափայէլեան վարժարաններու հարիւրամեայ մեծապայծառ յուրեւեանի վաղորդապայնին:

Անոր հիմնարկութեան ամփոփ պատ-
մութիւնը արդէն մամուլի տակ է Յորե-
լինական յոշարքան «Բազմավիճակ»ի բացա-
ռիկ թուի Բ. Հատորին մէջ, որով զանց
կընենք հոս մանրամասնութիւններ տա-

ուս կը բաւէ ըսել թէ Հայ վերածուռ-
թեան Ծուռած ազգանուէր Միաբանու-
թիւնը չէր կրնար անտիսել կարիք մը և
անհաւանդ թախանձանք մը Միլթարեան
ըթարան մը բանալու այդ գաղութին մէջ,
նչպէս կ'ընէր միեւնոյն ատեն. նաեւ Հա-
կաի հայաշատ կեղրոնին մէջ:

Բայց առանց ծանր զոհողութեանց չէր
դժնդակ ժամանակի մը մէջ հիմնուե-
աւ այդ կրթաբանը՝ շնորհիւ բացառիկ
անձնուէր ջանքերուն Հ. Քերոբէ վ.
բաքեանի՝ և հայրական քաջալերութեամբ

Հատեր իրաւամբ մեծ ակնկալութիս
մը չունէին առաջին տարուան արդիւնք
մասին, բանի որ նոր սկսուած էր գործը
և սակայն մեծ եղաւ բարեկամներու
օտարներու զարմանքը անդրանիկ ամա
լերջի հանդէսին որ տեղի ունեցաւ Յուլի
Ակ կիրակին, առաւօտեան ժամը 10.30ին
Դալեզեան Հայրերու հաստատութեան ըն
դարձակ սրահին մէջ՝ նախագահութեամ
պահպառուի Հայ կաթողիկէ վիճակաւո
թերպ. Յ. Արքեպոս. Նեսիմեանի փոխա
նորդ Գեր. Խաչիկ Վրդ. Աթանասեանի
որուն քով տեղ առած էր Ֆրանսակա
հիւպատոսի ներկայացուցիչը:

Հըաւիրեալներու բազմութեան մէջ կային վարժարանիս թարերաբները, բարեհամեստն և աշակերտաց ծնողները:

Հանդէսը բացուեցաւ Եգիպտական բայլ
լրգով՝ «Քնար» երաժշտափումը ի նուա
ածութեամբ, և «Բամ փորոտան» ով՝ զո
րգեց վարժարանին սաներու խումբը
ախ Պին. Վարդ ձըլտըրեան՝ վարժարա
նին տեսչութեան անձնուէր գործակից Ու
ուցիչ՝ արարերէն լեզուով զծեց հակիր
կատկերը Միխթարեան Միհարանութեան
որթական ծրագրին և զաղափարներուն
իշտեց անոր յաջողութեան զաղտնիքը
թէ մեծ բախտ մ'էր Եգիպտահայ սե
ռունդին համար այդ զուտ ազգային բ
արոյական վառարանէն օգտուիլ:

Ապա հետզհետէ կատարուեցան զանանին լեզուներով արտասանութիւններ՝ արակ և ոտանաւոր. մեներգ մը՝ Զ. Զարիքեան, զողերգ մը կանաչեանի՝ Զ. Ջարաֆեան և Հ. Ջուլընճեան. «Ծաղը»

տրամախօսութիւնը. Մոլիէրի «Ազահ» էնտեսարան մը անսայթաք ֆրանսերէնով Զիլինկիրեանի և Յ. Անտուրեանի կողմէն ինչպէս նաեւ «La trompette» երգախառնութեան պատկեր մը «Մարկոս ձկնորսը» որուն կ'առաջնորդէր դաշնակով օր. Թ. Մարտիրոսեան, ինչպէս նաեւ հայ և պուկարական շնորհալի պարերուն, օժանդակութեամբ նաեւ Պրն. Ե. Ալեքսանդրանի:

Յայտազրի Բ. մասը կը բացուէր վար-
ժարանին մեծ. Տեսուչ Հ. Քերոբէ Վ.
Զրաքեանի տեկեղատուութեամբ, ուր կը
բացատրէր նա Մխիթարեանց դիտումն ու
ծրագիրը՝ ի գին ամէն զոհողութիւններու
հայ կրթել մեր սերունդը, որուն իբր շօ-
շափելի ապացոյց յայտարարեց թէ վար-
ժարանին 110 աշակերտութեան կէսը՝ ա-
րաբախոս և հայ անզրագէտ՝ արդէն սոր-
ված էր հայերէն խօսիլ, կարդալ ու զրել:

Յարգելի Հայրը յետոյ թուեց դժուարութիւնները զանազան պարոցներէ եկած աշակերտութեան գիտական - լեզուական մակարդակն հարթելու, տուաւ յոյսեր հետզհետէ բարձրացնելու գասարան և ուսում մինչեւ հասցնելու Փարիզի և Վենետիկոյ լիկէոններու վերջին տարիներու աստիճանին՝ ուր պիտի կարենային անցնիլ յառաջադէմները և այնուհետեւ Եւրոպական այդ երկիրներուն մէջ կատարել համալսարանական ուսումները։ Ի խրախոյս աշակերտութեան և ծնողներուն կը յայտարէր թէ արդէն իրը արժանի մրցանակ՝ բարեկիրթ և յառաջադէմ սան մը Յակոբ Անսուրեան ծրիակարժ սան վենետիկ կը դրկուէր Մուրատ-Ռ., Վադոն։

Ապա տեղի ունեցաւ ճոխ մրցանակա-
բաշխութիւն մը: Վարժարանին Ուսուցիչ-
ներէն՝ Պրն. Յակոբ Պաղտեան շնորհակա-
լութեամբ յայտարարեց մի առ մի նուէր-
ները խտալական և ֆրանսական կառա-
վարութեանց, Լեռն Մաթոսսեանի կողմէ
դաստակի ժամացոյց մը հայերէնի մէջ
առաջինին, և Միաբանութեան Ընդհ. Ար-
բահօր կողմէ ոսկի և արծաթ մետաղներ՝ ա-
մէնէն բարեկիրթ և կարգապահ սաներուն: